

להם על פעילות, והללו הזדהו עם הפעולה ותתמו מרצונם ואף החתימו את המצב הגיע לידי כך שדובר על השעיית מעבודתי במלון, או לפחות מתפקידי, עקב המהומה הרבה שנוצרה.

וכאן ברצוני לעורר מיספר פרטים.

● נגיה שבלחץ זמן היה צורך להעביר את הפעילים שלי לכרטיסי איגוד העובדים ולזייף את חתימתם. אינני מצד דיק זאת, אך לשם הדוגמה, ניתן לראות בפיקס ההצטרפות למפלגה את החתימה האמיתית של כל אחד ואחד ולזייף פחות או יותר בצורה זהה. ושוב, אינני מצדיק כל צורך בזיוף כלשהו.

● מסתובב אני במישרי המפלגה, במישרד של יעקב דקל ברחוב בול בתל אביב ובבית אסיה, יוםיום במשך שבו עות. ועל כן האם לא היה פשוט יותר לתת לי מיספר כרטיסים זרודים ואו, באותה דרך שבה החתמנו את הפיקס, הייתי מחתיים את הפעילים בביתם, במקום עבודתם וכו'?

אך לא זאת נעשה, כרטיסים ורודים לא ניתנו לי, ואת חתימתם של החברים זייפו בצורה חובבנית מהירה, כמעשה חלם. ולא זאת בלבד. כנראה שהזייפן המטומטם מיהר יתר על המידה, ואף את הפרטים האישיים של כל אחד — כגון מיספר זהות, כתובת וכו' — העביר לכרטיסים בלא הבחנה, וכך נוצרו הטעור יות.

מדוע היה עלינו לזייף חתימות? השגנו כוח אדם בצורה ישרה והכל נהרס ונדפק בגלל טיפש מטושטש או אדם חכם, וזאת משום שאינני יודע מי זייף — אדם משלנו בגלל טעות או מישהו המתנגד לנו במטרה לדפוק אותנו, אך בכל מקרה הנוק נגרם.

הנוק הגדול ביותר נגרם לי, ואיש אינו מוכן להיפגש ולשוחח עימי על העניין, על עם החברים שחתמו, ולהסביר להם מה קרה בעצם.

התקשרתי טלפונית פעמים רבות עם אלבין או עצמון בבית אסיה בתל אביב, אך ללא הועיל. נאמר לי כי אין איש מהם בבניין.

בשבוע האחרון ערכתי שלוש או ארבע נסיונות כדי לבדוק אם אכן הם מתחמקים ממני בידועין (ולא רק ממני אלא גם מדקל יעקב — עלפי דבריו הם מתחמקים גם ממנו). טלפנתי וביקשתי את מנחם עצמון או את מיקי אלבין, הזדהיתי ונאמר לי כי אינם.

טלפנתי מייד שוב, בהפרש של דקה, והצגתי עצמי כמישהו אחר — פעם כאיש ועד התעשייה האווירית, פעם כאיש ועד קופת-חולים ופעם כאיש מלון קיסריה. בכל פעם הופיעו עצמון או אלבין על הקו, ניתקתי ולא שוחחתי עימם, אך היה לי ברור לחלוטין כי הם מסרבים לשוחח עימי מכל סיבה שהיא.

אכלתי
חרא

ב ימים האחרונים אני מתקשר ל- עשרות הפעילים, עשרות פעמים, כדי

עסקן עצמון
לא עונה לטלפון

אישי-עסקים אלבין (עם שותף-לשעבר ח"כ מיכה רייסר)
היקב כמכשיר לליכוד הליכוד

להרגיעם וכדי למנוע נזק גדול יותר לתנועה, להם ולי התחייבתי לפני ה- חברים כי יגיע לביתם מיכתב הסבר על אודות פעילותינו והתנצלות על הבלגן שהתרחש איתם, או מיפגש חברתי מאורגן באולם כלשהו, שבו יוסבר כל העניין. אך לא דובים ולא יער. ההתנכרות היא מוחלטת, ולכן אני מתקשר על חשבוני ומוציא מיכתב התנצלות בשמי לכל הפעילים על חשבוני. יתכן שבכך יסתיימו יחסי התקנים עם אלבין ועצמון, אך לא אסתכך סך עם ידידים וחברים, אשר באו לקראתי ועשו לי טובה, ושבוטוף אכלו חרא. כדוגמה לאיתו חרא אציין את שיחתי עם ברטה ואברהם לוי, מרחוב יפת 215, תל-אביב, בתם שלומית החתימה עבדתי את השכנים וקרובים למפלגה הליברלית בליכוד.

בעיקבות הכתבות ובעיקבות ביקור ה- חוקרים הפרטיים, השכנים אינם מדירים איתם וטוענים כי הכניסו אותם לבוך. שכנים וקרובים מתקשרים ושואלים כיצד ומדוע הסתבכו בפלילים, וכי מחר עלולה המישטרה לעוצרם על זיוף והונאה. והם הרי לא עשו דבר, הם פשוט הודוה עם כוונותינו וחתמו על הצטרפות למפלגה הליברלית בליכוד.

מישפחת לוי אינה יודעת כיצד לעכל פרשה זו, שוחחתי עימם והסברתי להם, אך עד כמה הדבר עזר אינני יודע.

אך לא רק מישפחת לוי, כולם פונים אלי בטענות, מענות ופחדים על מה שנעשה בשמם. ואכן, לפי דעתי, עניין זה הינו פשע, אך איש מפרטוני במפלגה אינו מגיב, וכולם מתעלמים מהעניין.

לפני שבוע או יותר התפרסמה כתבה בדיעות אחרונות, ועל פיה פרש מיקי אלבין מכל פעילות במפלגה. דבר זה גרם לתהיות רבות ורבים שאלוני היכן הגב שלי, היכן האנשים שאיתם אני עובד והיכן מארגני קבוצתנו, שלמענם וביזומתם טרחנו כשדים, וכעת, בהסתבך כות זו הגדולים נמלטים ואנו נשארים בבוץ.

וכן ברצוני לציין את טענותי:

1. על פי הכתבה בהעולם הזה, אם נתבונן בצילומי הכרטיסים שהופיעו בכתבה, נראה כי לא צולמו הדפים של פיקס ההצטרפות למפלגה הליברלית אלא כרטיסי איגוד העובדים. היום יודעים אנו כי אכן כרטיסים אלה זוייפו. לי בכל אופן זה ברור.
2. כאשר הציג לפני טוביה, ממישרד אחסל, מיספר כרטיסים — חלקם של אנשים שאני מכיר אישית — ראיתי שהחתימות אכן זוייפו.
3. נדמה לי שכשם שחתימתי זוייפה כן זוייפה חתימתם של הורי ואחותי. את חתימותיהם לא ראיתי, כי אמטל עבד רק באיזור תל-אביב, בתים יופו. ומדוע היה צורך לבצע זיוף זה, אם אכן מישוה מאנשינו עשה זאת?
4. רבים מאנשי פנו אלי בתלונות בעיקבות החקירה, לאן הבאתי אותם ובמה סיבכתי אותם. רבים אף שאלוני אם לא אני הוא שזייף את חתימתם על הכרטיס הורוד לאחר שחתמו עבורי בפיקס ה- הצטרפות למפלגה הליברלית.
5. עשרות טלפונים מגיעים להורי וי למלון שבו אני עובד. השאלות הפחידו את הורי וכן את אחותי. חברים שאלו

באירוניה אם אינני עצור במישטרה ומתי יעצרו אותם, אחרים דרשו שאוציא את כרטיס החברות שלהם ואבטל את חברותם, אחרים רצו לפנות לעיתונות ולכל גורם אחר ולפוצץ את הפרשה.

4. אנשים במקום עבודתי באו וטענו כי עתה יפטרו אותם מעבודתם, וכי ה- אשמה היא בי. הם דרשו ממני לפנות להנהלה ולהסביר את העניין — לא כולם, היו כאלה שהסתפקו בהסבירי.

5. מנהלי המלון באו אלי בטענות וי תלונות על פעילותי, אשר עלולה לפגוע במלון.

6. אימים טלפוניים רבים עלי ועל בני-מישפחתי, ואינני יודע מי עושה זאת.

7. הוניתועפות עלה לי להסביר טלפני גית, בכתב ובנסיעות ליפו, לבתיים ולתל-אביב, להסביר, להתנצל, לתרץ ולהבטיח כי נערוך ערב הסברה מקיף לכל הפעילים, שבו יוסבר את אשר התרחש עליידי התנועה ומסביב לה, וכי המסביר יהיה אישיות כגון שר או ח"כ.

8. הודעתו של מיקי אלבין בעיתונות על פרישתו מפעילות, יחד עם דיווחו

בהתנכרות לחברים ובהטלת כתמי אשם בחפים מכל פשע. לא לזאת ציפינו מגוף המורכב מאנשים רציניים כאלבין, עצמון, אוריאל לין ואחרים, מבחירי המנהיגות הפוליטית והכלכלית בארץ.

עד כאן המיסמך שכתב משה צלה. השיטה שבה נעשה ניסיון ההשתלטות על איגוד העובדים הליברלים ברורה: אלבין, עצמון ואנשיהם אספו חתימות של חברים חדשים למפלגה הליברלית. אולם אדם או אנשים בקבוצה החליטו שלא להסתפק בכך, ולנצל חברים חדשים אלה לצורך השתלטות על איגוד העובדים. הם נטלו כרטיסי-חבר של איגוד העובדים הליברלים ("הכרטיס הוורוד"), העתיקו לתוכם את פרטיהם האישיים של ה- חברים החדשים במפלגה הליברלית, ויזיפו את חתימותיהם. לא מן הנמנע שבדרך זו מולאו גם כרטיסים כוזבים לחלוטין.

גילויי "העולם הזה" חיסלו למעשה, התארגנות זאת, כפי שמתברר מן המיסמך של צלה.

"העולם הזה" פנה אל מיקי אלבין

עסקן לין (עם ה"ב"חרות רוני מירוא)
דמויות בנוף הישראלי

לנו על הנמכת פרופיל, עזרה אולי לו. הפרופיל שלו הונמך אך שלי הרקיע שחקים.

9. בקיצור, כל הזבל והליכוד התנקזו אלי, זנעצרו אצלי, כי אין לי למי לפנות. הגורמים שיזמו את פעילותנו, דהיינו אלבין ושות', הגמיכו פרופיל ומתחמקים מכל פגישה ודיון בעניין.

„אנחנו
אנשי-עסקים”

ב כל בוקרה, היו מאשימים, אני ו- חברי, את אלבין, עצמון ואולי פעילים נוספים בליברלים בסירפוד פעילות יפה.

לקבלת תגובה על תוכן הדברים. אלבין אישר את טענותיו של צלה בדבר ההת-ארגנות במפלגה וזוהת האנשים ש- מאחריה. אך הוא מכחיש כל קשר לפרשת הזיופים. הוא אומר:

„אם מישהו עשה זאת, זה בטח לא עצמון או אני. אני כבר לא מדבר על זה שמבחינה מוסרית אסור לעשות את זה. גם פראקטית זה טיפשי.”

אלבין אומר שבעיקבות הפרשה משך את ידו מפעילות במפלגה. „עצמון ואני לא פוליטיקאים. אנחנו אנשי-עסקים, ולא חסרה לנו עבודה. רצינו לעסוק בפעילות פוליטית, אבל פיתאום תגובה כאלה? מה אני צריך את זה?”

שלמה פרנקל ובני ציטריין

